

Вилхелм Камайер (края на XIX в. – 1959) – немски учен, юрист. Разработва методика, която определя оригиналността на старите официални документи. Открива, че почти всички антични и ранносредновековни западноевропейски документи всъщност са по-късни фалшификати или копия. Стига до извода, че древната и средновековната история са фалшифицирани. Написва по темата няколко книги.

Имануил Великовски (1895–1979) – изтъкнат лекар психоаналитик. Ражда се в Русия, живее и работи в Русия, Англия, Палестина, Германия, САЩ. Написва редица книги, в които, вървейки по следите на Н. А. Морозов (без препратки към името му), отбелязва някои противоречия и странности в древната история. Опитва се да ги обясни с „теорията за катастрофизма“. На Запад е смятан за основател на критическата школа в хронологията. Но всъщност Имануил Великовски се старае да защити хронологията на Скалигер от твърде големи промени. Затова само условно може да бъде поставен сред предшествениците на новата хронология. Според нас, фактът, че на Запад трудовете на И. Великовски по история са много по-познати от по-ранните и несравнимо по-съдържателни трудове на Н. А. Морозов, значително спъва развитието на новата хронология в Западна Европа през XX в.

В заключение ще добавим, че неаргументираността на Скалигеровата хронология е посочена съвсем ясно в трудовете на учените от XVII–XIX в. Те подлагат на широка критика Скалигеровата версия за историята и формулират тезата за глобалната фалшификация на античните текстове и старинните паметници. Но никой освен Н. А. Морозов не успява да намери начините за изграждане на правилна хронология. Дори той не е могъл да създаде аргументирана версия за правилната хронология. Неговата версия се оказва половинчата заради наследството от съществени грешки в хронологията на Скалигер-Петавиус.

ВТОРИЯТ ЕТАП започва през първата половина на XX в. Този етап безспорно е свързан с името на Н. А. Морозов, който първи разбира и ясно формулира фундаменталната мисъл, че не само древната Скалигерова хронология се нуждае от радикални промени – те трябва да обхванат и хронологията до VI в. от н. е. Н. А. Морозов прилага редица нови естественонаучни методи за анализ на хронологията и дава много неопровержими доказателства в полза на задълбочената си идея. В годините от 1907 до 1932 Н. А. Морозов публикува основните си книги за ревизията на древната история [542], [543], [544]. Но той погрешно смята, че хронологията след VI в. от н. е. е вярна в по-голяма или в по-малка степен. Н. А. Морозов спира, без да стигне до логичния завършек.